



DANKBAAR AANDENKEN AAN

DE HEER

Roger TJOEN

echtgenoot van *Mevrouw Jeannette MERTENS*

geboren te Monte-Sainte-Adelgonde
op 27 september 1932 en overleden
in het Burgerlijk Ziekenhuis te Ronse
op 2 november 1998,
gesterkt door het Sacrament
van de ziekenzalving.

De families

TJOEN - LEFEVRE
MERTENS - DROESBEKE
danken U om uw meelevens en gebed.

Namis op zondag 6 december 1998 om 9.30 uur
in de Sint-Janskerk te Hemelveerdegem.

Roger verbleef in het RVT te Ronse, op één been en ziek. Hij was ontredderd en vereenzaamd. Zijn wereld was klein geworden, heel anders dan voorheen in de Triepstraat. Wat moest hij? Wat kon hij? Hij moest wel zijn gelouterd leven leiden ten einde toe, totdat het voleind was. Jeannette kwam dagelijks naar hem toe om hem bij te staan bij het middageten, om bij hem te zijn, om hem te helpen de laatste weg te gaan die een mens moet gaan. Zijn kinderen kwamen en wisten van de pijn. Vanuit Ronse zou Roger afscheid nemen van dit leven. De dood kwam onverwacht. Niemand die het merkte. Sterven doet een mens alleen.

"Zes jaar lang heeft hij gestreden. Niemand weet wat hij heeft geleden", staat geschreven op zijn doodsbericht. De puinhopen van aardse moeite heeft hij nu achter zich. Nu hij gestorven is, weten wij dat het leven hard is. Of het ook mooi is? "Zes jaar lang hebt gij voor ons gestreden". Roger wenst het voor zijn vrouw en kinderen, dat zij de idee hooghouden en wáarmaken van de schoonheid van het leven.

Roger was een zwaar beproefde man geworden. De dood is het einde van de ellende, de laatste steen op de rug. De dood is een hoofdstuk apart. Huiveringwekkend en raadselachtig. Misschien werd het leven nog huiveringwekkender als het raadsel van de dood zou zijn opgelost. Vertrouw de goedkope praatjes niet. Vertrouw de slogans niet. Vertrouw de praatjes van de dood niet. Roger, niemand weet wat jij hebt geleden. De waarheid omtrent jou is zwijgen en eeuwig zijn.